

KIYISIZ BİR AŞK

Siz çok rüzgâr dinlemişsiniz bakışlarınızdan belli,
Sessiz fırtınalar doluyor adımlarınıza her gece.
Belki bir vapurun ıslak güvertesinde,
Belki bir yıldızın sarkık ipinde uyudunuz sessizce.

Hiçbir iskele sarmamış sizin gibi ellerimi,
Hiçbir liman, sizin gülüşünüz gibi saklamamış sırrımı.
Siz çok yelken açmışsınız, gözlerinizde kalan tuzdan belli,
Çok dalgalar geçmiş saçlarınızdan, köpük köpük gizli.

Siz neden hep yarım kalmış cümlelerin ucunda,
Sarkarken uzak bir şehrin unutulmuş balkonundan?
Hangi gece, hangi puslu sabah
Sizin adınızı bu kadar yıkar tenime, bilmeden?

Siz çok kıyılara, siz çok yalnızlığa, siz çok yüreğime
Hep biraz eksik, hep biraz fazlaymışsınız.
Adınızı saklıyorum, sanki dudaklarımda bir sır,
Sanki her hecesi dokunsa yanacakmışım.

Affedin, size en çok susarken şiir yazıyorum,
Affedin, saçlarınızdan bir damla yıldız düşer diye bekliyorum.
Siz bir martının kanadında geçiyorsunuz gözlerimden,
Ben her gece, düşlerimi seriyorum toprağa, size yetişemedim.

Bilmezsiniz avuçlarınızdan içtiğim yağmurları,
Bilmezsiniz her düşümde bir liman gibi yanınıza sürüklendiğimi.
Belki bir gün, çok uzak bir sabah,
Kıyısız bir aşkla anımsarsınız adımları.

İbrahim Ay